

اخبار

دیدار خیره به یاد «حسین» و «میلاد»

تیم فوتبال خبرنگاران، عکاسان و گزارشگران ورزشی ایران عصر روز یکشنبه در دیداری به مناسبت چهلمین روز درگذشت میلاد حجت‌الاسلامی و حسین جوادی به مصاف تیم منتخب خبرنگاران و بازیکنان پیشکسوت فوتبال اتریش رفت. این دیدار عصر دیروز ۱۳ اردیبهشت‌ماه و هم‌زمان با چهلمین روز درگذشت دو خبرنگار فقید ایران از ساعت ۱۷:۳۰ دقیقه در ورزشگاه شهید دستگردی تهران برگزار شد. تیم فوتبال خبرنگاران اتریش که تاکنون به ۱۱۵ کشور سفر کرده، قرار است در سفر خود به ایران ۳ دیدار دوستانه و نمادین برگزار کند که اولین آن عصر دیروز برابر تیم خبرنگاران، عکاسان و گزارشگران ورزشی ایران - رسانه ورزش - بود.
میکر برگر، سرمربی پیشین تیم فوتبال راپیدویون اتریش و الوصل امارات که فرهاد مجیدی یکی از شاگردان وی بوده، سرمربی این تیم است. این تیم اتریشی قبل از این در ورزشگاه المپیک شهر رم به مصاف تیم رسانه‌های ایتالیا رفته بود. تیم فوتبال رسانه ورزش ایران نیز که برگزاری دیدارهای خیره و نمادین را در دستور کار خود دارد، این بار به مناسبت چهلمین روز درگذشت میلاد حجت‌الاسلامی و حسین جوادی به میدان خواهد رفت. این دو خبرنگار فقید ایرانی فروردین‌ماه سال جاری در سانحه سقوط هواپیمای آلمانی در کوه‌های آلپ جان به جان آفرین تسلیم کردند.

■ ■ ■

ایران میزبان مسابقات جهانی شطرنج

امیر حسینی از امضای تفاهنامه بین فدراسیون شطرنج ایران با فدراسیون جهانی شطرنج (فیده) خبر داد و مقرر شد میزبانی مسابقات جایزه بزرگ ۷۵ هزار یورویی به ایران برسد.امیر حسینی، سرپرست فدراسیون شطرنج در حاشیه جمع عمومی سالانه این فدراسیون گفت: در این جلسه گزارش فعالیت‌های سال گذشته، گزارش بازرسی، حسابرسی قانونی و گزارش مالی سال ۹۲ ارائه شد. این مجمع که برای سال ۹۲ است قرار بود در پایان سال ۹۳ برگزار شود که به دلایلی به تعویق افتاد و دیروز برگزار شد. وی در ادامه درباره حضور جفری برگ، مدیر اجرایی فدراسیون جهانی شطرنج (فیده) در ایران اظهار کرد: طی جلسه‌ای که با نصرالله سجادی، معاون ورزش قهرمانی و حرفه‌ای وزارت ورزش و جوانان داشتیم تفاهنامه‌ای بین فدراسیون شطرنج ایران و فیده به امضا رسید و مقرر شد مسابقات جایزه بزرگ بانوان در بهمن‌ماه به میزبانی ایران برگزار شود که این اتفاق برای اولین بار است در شطرنج بانوان رخ می‌دهد. ۱۶ نفر از اساتید بزرگ شطرنج و ۱۲ استاد بین‌المللی در این رویداد به رقابت می‌پردازند. این مسابقات در یازده دور و در ۱۴ روز صورت می‌گیرد و جایزه ۷۵ هزار یورویی برای این مسابقات در نظر گرفته شده است که از طریق اسپانسرها تامین خواهد شد.

■ ■ ■

«هی ودر» پیروز مسابقه «بوکس قرن»
فلوید می‌ودر مسابقه چند صد میلیون دلاری بوکس را با امتیاز از مانی پاکیانو برد. فلوید می‌ودر، بوکسور بدون شکست آمریکایی و مانی پاکیانو بلساد دیروز در لاس وگاس برابر هم به میدان رفتند تا دیدار قرن را برگزار کنند. دیداری که بیش از ۳ سال برای برگزاری آن برنامه‌ریزی شده بود. در شرایطی که اکثر راندهای این مسابقه را پاکیانو حمله می‌کرد اما می‌ودر با امتیازهای ۱۱۲-۱۱۲، ۱۱۶-۱۱۲، ۱۱۶-۱۱۰ و ۱۱۸-۱۱۰ از سوی ۳ داور برنده اعلام شد. از این مسابقه می‌ودر ۱۸۰ میلیون دلار و پاکیانو ۱۲۰ میلیون دلار درآمد کسب کردند. یعنی این دو در عرض ۲ ساعت بیش از درآمد سالانه رونالدو و مسی را کسب کردند. بسیاری از هنرپیشه‌های هالیوود و ستارگان موسیقی نیز از تماشاگران حاضر در محل مسابقه بودند.بلیت‌های این رویداد بزرگ کمتر از ۳۰ تاییه به صورت اینترنتی به فروش رفته بود!

■ ■ ■

گی‌روش مسافر مشهد می‌شود

کارلوس کی‌روش در اولین فرصت به مشهد سفر خواهد کرد. سرمربی تیم‌ملی فوتبال ایران که بنا بود در مراسم انتخاب مرد سال فوتبال خراسان حاضر شود، به دلیل جلسه کاری نتوانست به مشهد سفر کند. وی پیامی به این مراسم ارسال کرد که متن آن به شرح زیر است: خیلی دوست داشتم در مراسم اولین دوره انتخاب مرد سال فوتبال خراسان حضور داشته باشم اما با وجود میل باطنی امکان حضور در این جشن میسر نشد.ضمن آرزوی موفقیت برای خراسان رضوی، پیشرفت روزافزون فوتبال این استان را خواستارم. امیدوارم در اولین فرصت سفری به مشهد داشته باشم.

مهدی طاهرخانی؛ یکی، دو دهه قبل، هر بار که نزدیک به داری بزرگ پایتخت می‌شدیم یک دغدغه شسیرین به سراغ مدیران وقت ورزش‌مان می‌آمد؛ ورزشگاه آزادی کفاف هواداران پرتعداد سرخابی را نمی‌دهد و تهران محتاج یک ورزشگاه بزرگ دیگر نیز هست. آن روزها همه نداشتنه‌های فوتبالی‌مان را در قیاس با کشورهای همسایه به یک دافخوشی خود گول‌زنک، گره می‌زدیم؛ ما تماشاگر داریم و این مهم‌ترین برتری‌مان نسبت به تمام آسیاست. حتی چین که جمعیت بعضی از شهرهایش به ۳۰ میلیون نفر هم می‌رسد قادر نیست یک ورزشگاه ۱۰۰ هزار نفری را بر کند. هوادار، می‌رائی بود که از قدیم به مدیران جدید رسیده بود و با توجه به ۲ برابر شدن جمعیت ایران در طول ۳دهه، اینک دغدغه ورزشگاه‌سازی و جادادن این خیل عظیم هوادار، دغدغه بزرگ

مدیریت ما شده بود. اما آرام آرام، خیلی نرم و آهسته، بدون آنکه خودمان هم متوجه شویم ناگهان روزی را پیش‌رو دیدیم که داری از راه رسید و آزادی تنها نصفش پر شد. نبردهای ملی دیگر با هجوم تماشاگران مواجه نمی‌شد. بازی‌های لیگ هم هر سال نسبت به فصول قبل با استقبال کمتری روبه‌رو شد به طوری که راهکار و درمان این مصیبت چیست؟ قبل از رسیدن به این پرسش‌ها و یافتن پاسخ باید ابتدا این سوال را مطرح کرد؛ چرا در دهه ۷۰ و ۸۰ ورزشگاه‌های ما پر می‌شد و حالا نه؟یکی از مهم‌ترین دلایلی که در دهه ۶۰ در روزهای میانی هفته هم برای یک بازی نسبتاً معمولی حدود ۶۰هزار تماشاگر برای بازی‌های استقلال و پرسپولیس به آزادی می‌آمد مربوط به عدم پخش مستقیم بازی‌ها بود. آن روزها که سرگرمی قشر متوسط رو به بالا و حتی رو به پایین جامعه به مراتب کمتر از امروز بود فوتبال یک‌تنه جور همه نداشتنه‌های ما را می‌کشید. ۲ کانال تلویزیونی بیشتر پیش روی مردم نبود. غیر از کوه و مناطق خوش‌آب و هوای اطراف تهران که آن هم مختص هر کسی نبود، جایی برای رفتن وجود نداشت. پس این تنها ورزشگاه آزادی بود که می‌توانست چند ساعت به بهترین شکل ممکن اوقات فراغت مردم را پر کند البته با این پیش‌زمینه که قرار نبود هواداران به ورزشگاه بیایند و شاهد باخت تیم‌های محبوب خود باشند. از این رو داستان دهه ۶۰ به صورت کلی با همه ادوار تاریخ ایران تفاوت دارد.
با توجه به کم بودن امکانات رفاهی و دیگر مسائل که از حوصله این بحث خارج است، حتی اگر همه پیکارها همانند امروز پخش مستقیم هم می‌شد باز هم تاثیر آنچنانی در حجم ورود تماشاگران نداشت چرا که در دهه ۷۰ خورشیدی، دوربین‌های پخش مستقیم جایگاه خود را پیدا کردند اما ریزش چندانی

گزارش «وطن امروز» از علل ریزش تماشاگر در فوتبال ایران

سلاحی که بی‌فشنگ شد

بین تماشاگران رخ نداد. این به آن معناست که آن روز فوتبال جایگاه اصلی خود را در سبید خانواده‌ها پیدا کرده بود و به این سادگی‌ها از آن بیرون نمی‌آمد مگر با اشتباهاتی که مدیران و مربیان ما مرتکب شدند.

بول وارد فوتبال شد

وارد دهه ۷۰ شدیم، از اواسط آن بود که پول کم‌کم به رگ‌های این جوان جذاب، لاغراندام اما بشدت محبوب تزریق شد. با آمدن بازیکنانی مثل کریم باقری و دایی به پرسپولیس که هر کدام با مبالغی تقریباً تابوشکن به این تیم آمدند، حتی تمرین‌های سرخپوشان هم با استقبال ۵ هزار نفری مواجه شد. استقلال هم با ورود علی فتح‌الله‌زاده و عبور از دوران مدیریت کاظم اولیایی که بشدت اقتصادمحور بود، خیلی زود جذب ستاره‌های گرانیقیمت از جمله مهدی هاشمی‌نسب را آغاز کرد و اینک فوتبال نه‌تنها در ورزشگاه‌ها که حتی در کیوسک مطبوعات هم به شدت و حدت مثال‌زدنی دنبال می‌شد. تیم‌های صنعتی و نظامی مثل سپاهان و پاس تهران بزرگ هم وارد کارزار جذب ستاره با مبالغ بالا شدند و اینگونه شد که فوتبال بی‌درآمد ما حالا از جیب دولت خرج‌های آنچنانی می‌کرد. توجیه آن هم سرگرم کردن بخش وسیعی از جوانان بود. جامعه‌ای که در دهه ۶۰ زاد و ولدش ۲ برابر نسبت به دهه‌های سابق شده بود حالا لبریز از جوانانی بود که معدل سنی‌شان بین ۱۵ تا ۲۵ سال بود. با چنین وضعیتی به دهه ۸۰ رسیدیم. قیمت‌های هر سال بالاتر می‌رفت اما رابطه وجود و با توجه به اینکه همه نبردها از صداو سیما مستقیمی با پیشرفت کیفی فوتبال ما نداشت. با این وجود و با توجه به اینکه همه نبردها از صداو سیما پوشش زنده داده می‌شد اما ورزشگاه‌ها کامکان لبریز از تماشاگر بود.

پول مانده، زیبایی رفت

هر چه به پایان دهه ۸۰ نزدیک‌تر شدیم فوتبال ما شکل و روی متفاوتی به خود گرفت. علی پروین یک دهه قبلس با فوتبال تدافعی قهرمان یکن شده بود و پرسپولیس در حالی که دست در دست هم دادند تا فوتبال همیشه پر تماشاگر ایران با یک معضل جدی روبه‌رو شود. به خاطر ورود پول و رشد فارچ‌وار دلالی، ماشین ستاره‌سازی فوتبال ما به ریپ زدن افتاد. علی کریمی، مهدی مهدوی کیا، کریم باقری، علی دایی، علیرضا منصوریان، احمدرضا عبدلرزه و… یک‌تنه قادر بودند تصمیم یک تماشاگر را برای آمدن یا نیامدن به ورزشگاه تغییر دهند. حالا تیم‌های ما تقریباً خالی از این نوع از بازیکنان خاص هستند. از سوی دیگر علی دایی و امیر قلعه‌نویی در طول چند سال گذشته بیشترین تاثیر را در نوع بازی تدافعی استقلال و پرسپولیس ایفا کرده‌اند. از یک سو ستاره جذابی درون زمین نبود، از سوی دیگر سرخابی‌ها تماشاگر پسند سازی نمی‌کردند و همین موجب شد تماشاگر ما میل چندانی به حضور در ورزشگاه نداشته باشند. تنها کافی است به نبرد سرنوشت‌ساز پرسپولیس و راه‌آهن در لیگ سیزدهم توجه کنید،

روزی که اگر دایی و شاگردانش هر ۳ امتیاز این نبرد خانگی را از آن خود می‌کردند پس از ۷ سال مجددا قهرمان لیگ برتر می‌شدند اما تنها ۵ هزار هوادار در ورزشگاه حضور داشت و پرسپولیس ناباورانه بازی برده را در دقایق پایانی با تساوی عوض کرد و به همین سادگی جام را دوستی به فولاد داد. امیر قلعه‌نویی در طول این چند سال گذشته بارها صحبت از یک توطئه حساب‌شده کرده است. او بر این باور است که عده‌ای خاص با برنامه ۱۰ ساله فوتبال را از سبد تفریح خانواده‌ها خارج کردند. به‌زعم سرمربی استقلال، این نوع از مدیران از فوتبال پر تماشاگر می‌ترسیدند. مردی این حرف را می‌زند که به گواه آمار در طول ۲ سال گذشته، استقلال فارغ از نتایجش، کسالت‌بارترین بازی‌های همه ادوار تاریخش را ارائه داده است. قلعه‌نویی خودش بنشیند

و بازی‌های استقلال سال ۸۴ که خودش سرمربی‌اش بود را با استقلال ۹۴ مقایسه کند. از بازی‌های پرگل و قهرمانی آن دوره امروز به یک جای دیگر رسیده‌است. تدافعی به شکل امروز نبود، چرا که سرخابی‌ها به‌عنوان طلاهداران فوتبال تماشاگر محور، کامکان از بازیکنان مطلوب‌تری بهره می‌بردند اما باز هم شکل بازی‌ها در همان سال‌ها هم تاثیر بسزایی در استقبال تماشاگران داشت. پرسپولیس لیگ ششم را به یاد بیاورید. در بیشتر نبردهای خانگی، استقبال بسیار خوبی از تیم دنیزی می‌شد. حتی تا روز آخر این استقبال ادامه داشت. سال بعدش که قطعی با فوتبالی متفاوت به این تیم آمد به خاطر نتیجه‌گرایی باز هم این حضور ادامه داشت و بازی فینال‌گونه آن لیگ بین پرسپولیس و سپاهان نمونه کاملی از وضعیت موجود بود. بیش از ۱۰۰ هزار تماشاگر آمدند و بخش وسیعی هم به خاطر پیدا نکردن جا رفتند.

دهه ۹۰ و نزول فاحش

حالا چند فاکتور مهم دست در دست هم دادند تا فوتبال همیشه پر تماشاگر ایران با یک معضل جدی روبه‌رو شود. به خاطر ورود پول و رشد فارچ‌وار دلالی، ماشین ستاره‌سازی فوتبال ما به ریپ زدن افتاد. علی کریمی، مهدی مهدوی کیا، کریم باقری، علی دایی، علیرضا منصوریان، احمدرضا عبدلرزه و… یک‌تنه قادر بودند تصمیم یک تماشاگر را برای آمدن یا نیامدن به ورزشگاه تغییر دهند. حالا تیم‌های ما تقریباً خالی از این نوع از بازیکنان خاص هستند. از سوی دیگر علی دایی و امیر قلعه‌نویی در طول چند سال گذشته بیشترین تاثیر را در نوع بازی تدافعی استقلال و پرسپولیس ایفا کرده‌اند. از یک سو ستاره جذابی درون زمین نبود، از سوی دیگر سرخابی‌ها تماشاگر پسند سازی نمی‌کردند و همین موجب شد تماشاگر ما میل چندانی به حضور در ورزشگاه نداشته باشند. تنها کافی است به نبرد سرنوشت‌ساز پرسپولیس و راه‌آهن در لیگ سیزدهم توجه کنید،

کیوسک	توتو بووه ۳۳	کوریه افسانه	اسپورت جنجالی	اکسپرس تولد دوباره

بررسی وضعیت تیم‌هایی که شانس فتح جام و سقوط را دارند

۲ هفته سرنوشت‌ساز

نمی‌توانند قهرمان لیگ برتر شوند. همچنین علاوه بر تراکتورسازی تبریز، نفت تهران و سپاهان اصفهان، تیم‌های ذوب‌آهن اصفهان، فولاد خوزستان و حتی استقلال تهران هم از شانس رسیدن به لیگ قهرمانان آسیا برخوردار هستند که در این بین شانس استقلال بسیار کم است. در پایین جدول هم با نتایجی که در هفته بیست‌وششم به دست آمد، پرسپولیس از خطر سقوط به دسته اول کاملاً نجات یافت و بقایش در لیگ برتر را قطعی کرد اما همچنان پدیده مشهد در خطر سقوط قرار دارد، آن هم در صورت شکست در ۲ بازی آینده. در حال حاضر نفت مسجدسلیمان بیش از سایر تیم‌ها در خطر سقوط قرار دارد و تیم‌های راه‌آهن، پیکان، استقلال اهواز، ملوان بندرانزلی و گسترش فولاد دیگر تیم‌هایی هستند که در این ۲ هفته برای بقا باید بجنگند.
با توجه به اختلاف ۳ امتیازی بین راه‌آهن و پانزدهمی با گسترش فولاد ده یازدهمی، با یک برد یا یک باخت می توان شاهد

گزارش

بعد از توقف تراکتورسازی مقابل گسترش، سرمربی و کاپیتان دوم این تیم انگشت اتهام را به سمت همدیگر گرفته‌اند. تونی، گردانی را متهم به مصدومیت نمایشی کرده و گردانی می‌گوید تونی قصد فرافکنی دارد. ۲ هفته مانده به پایان لیگ برتر، تراکتورسازی درگیر حاشیه عیبیی شده است. حاشیه‌هایی که بعد از بازی با گسترش فولاد به وجود آمد و ترکش‌های آن هنوز ادامه دارد. بعضی از هواداران تراکتورسازی اعتقاد داشتند مساوی تیم‌شان با گسترش فولاد مشکوک بوده و عده‌ای هم حبیب گردانی را متهم به کم‌کاری و مصدومیت نمایشی کرده بودند. حرف‌های تونی بعد از مسابقه شرایط را برای گردانی سخت‌تر کرد. تونی ادعا کرد نمی‌داند گردانی چرا مصدوم شده: «حبیب گردانی ۳ روز است حتی در تمرینات تیم شرکت نمی‌کند و شیروند هم ۴ ماه بود از شرایط بازی دور بود، عده‌ای از بازیکنان ما مصدومیت مغزی دارند.» «حبیب بچه تبریز» که در دوران حضور خطیبی جزو مهم‌ترین بازیکنان تراکتورسازی بود حالا با اتهام حساسی روبه‌رو شده و تونی را مقصر ذهنیت بعضی هواداران تیم می‌داند. گردانی می‌گوید جلوی چشم سرمربی تیم مصدوم شد و تونی می‌خواهد او را مقابل هواداران قرار دهد: «۵ روز پیش در جریان تمرین تیم و پیش از بازی با گسترش فولاد تبریز مصدوم شدم. نمی‌دانم چرا پزشک تیم درباره مصدومیتم به اولیوپورا اطلاع‌رسانی نکرده است. تونی سر تمرین حضور داشت و دید که من آسیب دیدم اما انگار نه انگار شد مصدوم شده‌ام، کاپیتنش را بپوشید و رفت. گویی من بازیکن تیم امید هستم که سر تمرین تیم بزرگسالان حضور پیدا کرده‌ام. به جان دخترم، تونی دید که سر تمرین مصدوم شده‌ام و با این اظهارنظر‌ها می‌خواهد جو را تیریز علیه من کرده و افکار عمومی را درباره نتیجه نگرفتنش در داری منحرف کند. آقای تونی! در حالی که تراکتورسازی در آستانه قهرمانی است و لیست تیم‌ملی هم قرار است بزودی اعلام شود، عقلانی است که من پیام را بگیرم و خودم را به مصدومیت بزیم؟» درگیری سرمربی و کاپیتان دوم تراکتورسازی در هفته‌های پایانی لیگ برتر نمی‌تواند اتفاق خوبی برای این تیم باشد. در شرایطی که سپاهان و نفت تهران با تمام قدرت برای رسیدن به تراکتورسازی تلاش می‌کنند، تراکتوری‌ها فعلا درگیر حاشیه‌های داخلی هستند.

هواداران دلشان خالی شده

با نتیجه‌ای که در داری تبریز رقم خورد، هواداران تراکتورسازی بیش از هر زمانی افسوس امتیاز از دست رفته را می‌خورند. این بار در دو قدمی جام قهرمانی قرار داشتند. ۲ امتیاز از دست رفته این تیم و ۳ امتیازی که در دقایق پایانی به حساب نفت تهران واریز شد، تا حدودی معادلات این تیم را پیچیده کرد. با این تفاسیل باز هم سرخپوشان تبریزی در صدر جدول لیگ برتر قرار دارند. در دیدار پایانی لیگ هم باید در یادگار امام تبریز به مصاف شاگردان علیرضا منصوریان بروند. کافی است از دیدار مقابل استقلال امتیاز کسب کنند تا قهرمان لیگ شوند. اتفاقی که حالا هواداران این تیم را نگران کرده و امید کمی برای قهرمانی دارند. هر چند روی کاغذ همه چیز در دست خود تراکتورسازی است و از هر تیمی برای رسیدن به قهرمانی شانس بالاتری دارد اما اتفاقاتی که در تبریز در حال رخ دادن هست، نگرانی مردم را بیشتر می‌کند. از شهر پرحاشیه و فوتبالی ایران خبر می‌رسد دوست صمیمی سرمربی سابق این تیم، چند روزی کنار تراکتورسازی حضور دارد. حتی در تمرینات تیم هم شرکت دارد و از نزدیک کار بازیکنان را زیر نظر دارد. با وجود این‌آدم، هواداران تراکتورسازی بیم از دست دادن امتیاز مقابل استقلال را دارند. کامت‌های هواداران تراکتورسازی بیانگر این است که حتی در صورت داشتن شانس قهرمانی در دیدار پایانی، امید زیادی برای پیروزی در بازی با نفت تهران ندارند. مردم تبریز احساس می‌کنند قرار نیست جام به تراکتورسازی برسد. تی‌تی‌های تبریزی از مسؤولان باشگاه‌شان هم انتظار زیادی ندارند که در این قضیه پشت بایستند و حق‌شان را بگیرند. آنها معتقدند مدیری که پولی در اختیار ندارد و نمی‌تواند یک دست لباس تمرین برای آنها آماده کند، توان گرفتن حق تیم را هم ندارد.